सौवर्णीं पाणिमुद्राङ्कं तुरगस्योदपद्यत ॥२४९॥
तस्मिन् काले नरो राज्ञा चारैस्तां चारुलोचनां ।
श्रुत्वा द्विजबधूं तस्थौ प्रागेवाङ्कुरितस्मरः ॥२५०॥
तस्य धावन्तमुन्मत्तमन्तःकरणवारणं ।
बलान्नियमितुं नासीदपवादभयाङ्कुशः ॥२५१॥
तस्मिन्नुद्धरागाग्निविप्लवे भूपतेः पुनः ।
उवाह हयवृत्तान्तो दृप्तवातानुकारितां ॥२५२॥
चक्रे पर्यस्तमर्यादः सरलांगुलिशोभिना ।
सकाञ्चनकराङ्केन शशाङ्केनेव वारिधिः ॥२५३॥
व्रीडानिगडनिर्मुक्तो दूतैराकूतशंसिभिः ।
तामुपक्रन्दयन् सोऽथ सुन्दरीमुदवेजयत् ॥२५४॥
सर्वोपायैरसाध्याञ्च विप्रस्तत्पतिरप्यसौ ।
तेनायाच्यत लुब्धेन रागान्धानां कुतस्त्रपा ॥२५५॥
अथ निर्भर्त्सनां तस्मादपि प्राप्तवतासकृत् ।
हठेन हर्तुं तां राज्ञा समादिश्यन्त सैनिकाः ॥२५६॥
तैर्गृहाग्रे कृतास्कन्दो निर्गत्यान्येन वर्त्मना ।
त्राणार्थी नागभवनं सज्ञामिः प्राविशद्द्विजः ॥२५७॥
ताभ्यामभ्येत्य वृत्तान्ते ततस्तस्मिन् निवेदिते ।
क्रोधान्धः सरसस्तस्मादुज्जगाम फणीश्वरः ॥२५८॥